

Υπερβολική ζέστη, καύσων: Καμμιὰ βολὰ τὸν Αὐγουστο κάνει γεροντόκαψες.

γεροντοκέλλι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κελλί.

Οἰκία ἢ δωμάτιον οἰκίας ἐνθα διαμένουν μόνον γέροντες ἢ γραῖαι: Γεροντοκέλλι εἶναι ἐδῶ μὴ γυρεύης πάστρα.

γεροντοκλέφτης ὁ, Πελοπν. (Αἰγ.) γεροντόκλεφτας Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) γεροντόκλεφτος Ἀστυπ. γιροντόκλιφτους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κλέφτης.

Ὁ «κλέφτης», ὁ ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς γηραιάν ἡλικίαν Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) || Ἀσμ.

Ἵς τὸ δρόμο πὺν πηγαῖναν καὶ Ἵς τῇ δεμοσά

παντήσαν ἓνα γέρο, γεροντόκλεφτα

Πάτρ. 2) Κλέφτης φυγοδικῶν, γηραλέος ἀλλ' εὖρωστος καὶ μεγαλόσωμος Ἀστυπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὰ αὐτὸς ἦτανε γεροντόκλεφτος καὶ τριγύριζε σὲ κείνα τὰ μέρη (ἐκ παρμυθ.) Ἀστυπ. Ἐνας γιροντόκλιφτους Αἰτωλ.

γεροντοκλωνιάζω ἀμάρτ. γερονδοκλωνιάζω Κάρπ. Λέρ. Ρόδ. ἔρονδοκλωνιάζω Κάσ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. κλωνιάζω.

Γηράσκω καὶ ἀφίνω ἀπογόνους (ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα ἡλικιούμενα ἀποκτοῦν νέους κλώνους) ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ γερονδοκλωνιάσῃ τὸ χρουσανδροῦνάκι μας, παιδιὰ παιδιῶν νὰ πιάσῃ Κάρπ.

Τ' ἀνδρόννομ βοὺ ἵνηκε νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ,

σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ ἔρονδοκλωνιάσῃ

Κάσ.

γεροντοκοιλιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοιλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοιλιά.

Κοιλιά γηραλέου ζώου: Μιὰ γοιλιά τοῦ βουδιῶ πήραμε, μὰ ἦτονε ἔροδοκοιλιά πρέπει καὶ δὲν ἐσθάρανε γαθόλου (ἐσθάρανε=ἔβρασε).

γεροντοκολιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκολιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κολιά.

Ἡ μεστή, σκληρὰ κολιά (=εἶδος σκολύμου): Εὐτὲς εἶναι ἔροδοκολιές! Τοῦ κόσμου τὰ ξύλα θὰ κάψῃς νὰ τσι μαερέψῃς. Δὲν εἶχεν ἄλλα χόρτα κ' ἤφερες τσι ἔροδοκολιές ἐτοῦτες;

γεροντοκομεῖο τό, Λεξ. Περίδ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. ἔροδοκομεῖο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὐσ. γεροντοκομεῖον.

Γεροκομεῖο 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ μὲ κάμετε θέτε νὰ πουλήσω τὰ πράματά μου νὰ σηκωθῶ νὰ πάω Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο (πράματα=κτηματικὴ περιουσία) Ἀπύρανθ. Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο τὸν ἐδιήσα, λέει, τὸ γαχοροζίζικο! αὐτόθ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ' ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται (ὅτινα=ὅταν, ἄν) αὐτόθ.

γεροντοκόμισμα τό, ἐνιαχ. ἔροδοκόμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεροντοκομῶ, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γεροντοκομίζω.

Τὸ γεροκόμισμα, ὁ βλ.: Μὰ εἶδα ἔροκόμισμα τοῦ καμε; Πρὶ ἔρας' ἐπέθανε. Μὰ νιὸς ἐδὰ εἶν' ἀκόμα δὲν εἶν' ἀκόμα τοῦ ἔροδοκομισμάτου!

γεροντοκομῶ Σίφν. Τῆν. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γεροδοκομῶ Κρήτ. (Νεάπ. Ρέθυμν.) γερονδοκομῶ Κῶς (Καρδάμ.) ἔροδοκομῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντοκομῶν Εὐβ. (Κουρ.) γεροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ Βυζαντ. ἀμάρτ. γεροντοκομῶ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βυζαντ. γεροντοκομικός καὶ τῶν Βυζαντ., πιθανότατα δὲ καὶ Ἑλληνιστ., γεροντοκομεῖον, γεροντοκόμος. Πβ. καὶ γεροκομῶ.

Γεροκομῶ 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ πατέρας μου γεροντοκομαίει τοὺς γέρους γονιούς του Κουρ. Ἵς τὸν ἔγερονδοκομῆσα τόμ-πατέρα μ-μας Καρδάμ. Ἀχ Θέ μου, καὶ βέφε μας ἓνα γοπέλι νὰ μᾶσε γεροδοκομήσῃ Ρέθυμν. Ἵγραφε ὅλη δου τῇ βεριουσία Ἵς τὴν ἀνιριά δου, γιὰ νὰ τότε γεροδοκομήσῃ Νεάπ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ' ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται Ἀπύρανθ. Τὸν ἵπηρε γαί τὸν ἔροδοκόμῃσε γαί τσ' ἵγραφε δὴ βεριουσία δου αὐτόθ.

γεροντοκοπέλα ἡ, σύνθη. γεροδοκοπέλα Κύθηρ. κ.ά. γιροντουκοπέλα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπέλα.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκοπελιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδοκοπελιά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπελιά.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκόπελο τό, ἀμάρτ. ἔροδοκόπελο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπέλι.

Ἀνὴρ προκεχωρημένης ἡλικίας παραμείνας ἄγαμος: Ἐροδοκόπελο πόμεινε κ' εὐτὸς ὁ καμένος. Τώρα πιά δὲ ὑρεύγει. Ἐπαδρεύτησα δῶρα ἱὰ δὲ δυὸ-τρία ἔροδοκόπελα. Συνών. εἰς λ. γεροντογιός.

γεροντοκοπελούδα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοπελούδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπελούδα.

Γεροντοκοπέλα, ὁ βλ.: Ἀρέσουσί σου οἱ ἔροδοκοπελούδες. Ἐπόμεινε γ' εὐτὴ κ' εἵνηκε ἔροδοκοπέλουδο. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοκόρη.

γεροντοκόπι τό, Τῆλ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κόπι, διὰ τὴν ὁποίαν βλ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245 κ.έξ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοβόσκι.

Γεροντομοῖρι, ὁ βλ.: Τὸ ἀνώι τό ἔχασε γιὰ γεροντοκόπι.

γεροντοκόρη ἡ, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γιροντουκόρ' πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. γιροντουκόρ' Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κόρη.

Κόρη εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρῆλθεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου κοιν.: Ὁ ἓνας τῆς μύριζε, ὁ ἄλλος τῆς βρώμαγε, ὥσπου ἔμεινε γεροντοκόρη κοιν. Πο-

